

Hirmuisesta ja Surkiasta

Maanjäristyestä,

Lisabonin

Suuresta Pääkaupungista Portu-
galin Valdakuunassa:

Tosa,

Maanjäristyksen, wälikian, ja weden
kautta, niin äkistä Kaupungi hukkuis, että
kuudennes osas hetkee, muurit ja tornit maahan
langesit, ja wiisitkymmendä Tuhatta Ihmis-
tä, sängen surkiasti kuolettiin &c. Wii-

meis Pohain miesten päiwänä eli i.

p. Marras kuusa 1755.

Ynnä muitten

Nian merkkein Kansä,

Kuin samoina aikona tapahuit monesa Wal-
dakunnassa &c.

Sen syndisen mailman waroitukset
ja herätysten ylöskohitukset, kokuonpandu, ja kowala
lä kahdesa wirresa präntiin annettu,
wionnä 1756.

Psalm. 46: 8. 9.

Tulkaat ja karkokaat Herran tekoja, joka
maan päällä senkaldaiset häwitukset teke.

ABRAHAM ABHRENNIUS.

Wastaudesta Pröädäty Runing:sen Ac. Kirj.
Prätajan J. C. FRÉNCKELLin Lesken Tykönä.

Ensimäinen Virsi.
Lisabonin hävityksestä ja muista
ajan merkeistä:

W. K. Ach surutoin, kostas synnistä re.

v. 1.

Ah Suomen maa, ja koko Suomen
Saari, Nyt ota armon ajast wis-
su waari: Sill sästet olet Duo-
miost hirmuifest; Kuin Lisabonis nähtiin
maan powest.

2. Maan järityksell, Kuin siel oli alkam-
nii wainoninen löysi lowan palkan; Sill
saman päivän, Kuin ne Duomitan, Jotk
uskon tähden siel ain wainotan;

3. Niin herkäis HERRa Duomioitten tuis-
kall, Waa järäs, wapis, ettei wartiat uskall
Niit uskon fangei endä pidättä, Waan pa-
kene, kost pekwon idättä.

4. Sietä muurit kaatu, tornit alas lange-
tai wihan myrsky, surkeus suur sängen,
Wiiskymmend tuhat ihmist hukutta, Ja
terwen kimirouion hukutta.

5. Ah surkia meno! sill se myös wiel kaa-
tu, Kuin pakene, ja aiwan pian maatu;
Kuin muurit päälle lange paetes, Ruolemans
wastan riendä kuljetes.

6. Ei ylhäisi ei alhaisi tädll säästet, Ei
toifest waldakunnast huowi päästet; Sill
Spaniast

Spaniast yr suuri waldamies, Täs hukka
kans ja waiwu samas työs.

7. Waikk pakene, niin lohko muurist kaa-
tu, Ennen kuin ulos pääsi: wielä maata
Phdoren henge hänen huonestans, Uinon
poika pääsi kohdastans.

8. Nye Spanial myös näky kowast käy-
nen; Sill he myös wainomist owat täy-
nen; Ja Waawin uskon pääl niin seisomat,
Et monda onnettomat saattawat.

9. Waan Lisabonis, josta puhe läpi,
Maa, tuli, wesi, onnettomat käpi: Mailma
maka suruttomudes, Waikk HERran wois-
ma pauha maan pomes.

10. Jong maa wiel säästä, niin sen
tuli poltta, Jong tuli jättä, löytän al-
doin alda: Niin kaikki luodut täsä teke-
wät, Juur HERran tahdon, kostos
wälewät.

11. Kuningas suur, paret kuiteng pääsi,
Waikk linna järäs: sill täs HERra sääsi,
Mutamil paon hengen waarasta, Jotk mo-
nis puutteis kuiteng sairasta.

12. Nel kolmattymmenend herke ruat ol-
lan, Siell fätkin lakeudell; mual kuollan:
Waan täsä paos wielä säästetän, Ne kuin
nyt hengis ulos päästetän.

13. Kuningas tosin oli toises Linnas, Et
Lisabonis, ahdistusen rinnas: Muut järäs
stos myös siellä käsitä, Ja pakemman pel-
wosi häkntä.

14. Täs Lisabonis hukui isät, äitit, Wier-
het ja waimot, nuoret pojat, neiset, Ja
wähät

Mähät lapset vielä juorusans, Van' imes
wäisten pienden lasten kans.

15. Kuin arwat taitan, tuhanitten leffell,
Kuolema joutu myöskin monell leffell, imer-
täwäisill, raskail wainoill kans, Nyt yhdes
waaras heidän ollesans.

16. Ei isä, äiti taltan lastans autta, Waan
eläwänä menit yhten hautan; Sill aiwan
äkist kaupung kufistui, Kaikk wahwat mur-
rie murstax murendui.

17. Täs hukku kullat, hopyat, pärttyt kallit,
Ja hengen elo: Sill ei täsä sallit, Otta-
maan enä mitän huonestans, Waan pakoon
mennyt juoskon kohdastans.

18. Jos niin kuin alast, eli alamaises Eli
myös waattes yhä yllimäises, Kuin järvi-
stys täs kungin kohta waan, Siin tähty
riendä jongun turwan taan.

19. Ei hengen elo muistet, ei myös muu-
ta, Sill järivistys täs pakenemaan huuta;
Jo pahjan hengen luke salihix, Kuin ennen
luultin aiwan rikkahix.

20. Niin Jerusalem muinen häwitettin,
Kost HERan armo kauwan heit on ehin:
Niin Duomio tule wiimein hirmuifest, Kuin
syndi kaska kauwan ilkiäst.

21. Täs tunnustawat: että siitä ajast,
Kuin Jerusalmiin häwitettin majast Kaikk
ihmiset: ei suuremb' surkeute, Ol nähty
wiel: o koston angarutt!

22. Kuoleman hetki näky kaikil edes, Wiis-
meinen wara, Sielul ruumil tades: He
sanowat: o armahd Jumala Nyt Sies
luan; niin Duomio hirmutta.

23. Niimitäin, ne kuin paos jälkeen jää-
vät, Ja vielä hengens saalihiri wiewät;
Sill kuollon pelko wiel on edesä, Ja ai-
wan suur hämmästys kädesä.

24. Niin jälkeen jäänet tämän ylös otta,
Sen kaikkwaldian kädest: sano totta; Sill
hänen Duomions näisä näytetään, ja muille
esimerkix näytetään.

25. Englandin aluret kuin olit siellä,
Ja omat myös, ajettin jur maan päälle,
Niin meren allot täsä pauhawat, Ja mon-
da vakenust kufistawat.

26. Niin meri kuohui ylös sywdestäns,
Et maalle syöpe aldons ytimestäns, Ja kaup-
pamiesten kalut hukutti, Ja Magazinie
kaiikki upotti.

27. Ne kuin sitt palais paost, tänne tu-
lit Kaupungin rounioill: surkian äänen ku-
lit, Kuin muurein all puol kuollet walitit;
Ei autta taitan, ne kuin kufdesit.

28. Woi ihmisi kuin HERran Duomi-
oon lange! Se kosto on sitt hirwittawa
sangen: Jost HERran woima maahan ta-
soitta, Kuka sen taita enä korjata?

29. Täs esimerkki koko Christikunnall On
sillen näytet monelle maakunnall, Sit enäm-
min kuin sama järitys, Tai monis paikois
tundui wäristys.

30. Enst Portugalin koko waldakunnas;
Sant Yhes täsä hukkui myös maakunnas,
Jong meren wesi ynnä upotti, Kost järity-
res allot kuohutti.

31. Coimbra suur myös kaupung Portu-
galis,

gatis, On liki niinkuin Lisabon ny salis
Maan järitykset: Braga vielä sitti, On sa-
mast waiwast paljon kärsinyt.

32. Jo, jo nyt kuullan, niist kuin me-
nit tähteill Viel Lisabonin niinkuin omill
lähteill Jää asumaan, ne owat hukunet,
Kaupungin tähtet myöskin kufistet.

33. Ah surkeut! ne jäänet wakkian waaras
Myös owat kyläs, kosto mones haaras,
Eäs isens sängen surkiast lewittä, Ja talot
täluit, kovit häwittä.

34. Eäs uusi Herra Spaniast jäll mie-
sta, Siel kusa lautahuoneis pita wisti, kaikk
liki kaluns; kofka waldannies Siell järityk-
sten on nyt utimes.

35. Algarbias wäähäises myös maakunnas,
Wiel Portugalin omas waldakunnas, On
järitykset monda tuhatta Jhuistit hukun-
tuollo surkia!

36. Englandin alus kuin wie elatusta Nye
Lisaboniin, merell wapistusta Myös joutu-
tiel niin wahwast tundemaan, Ettei Com-
passi auta liikkumaan.

37. Sitt Spanias on kowat järitykset,
Pääkaupungis ja muat wäristykset: Sen Kus-
ningas myös pelwost pakene, Ja nyt Pää-
kaupungihins turwanne.

38. Escorialist Madritihin rienda, Ja
mäki kylläst ehi lakia nienda; Waan ho-
win hämmästyrest kauhiast, Seisahda tel-
doin, toiseen aamuun ast.

39. Madritis Papi altarilda juore, Koff-
kirrko järis, halke, mgahan syöpe, Nyt
kivi

Uviristin ylhäis pudotta, Ja kati lasta
murkay murenda.

40. Kaikk pakenewat, sillä huonet häälly
Pääkaupungis, waikk wäki wielä säälly:
Jos lasten pääl täs Duomio aljetan, Niin
uhkaupell muut pelastetan.

41. Ah mitä juoru, pako, näisä kuullan,
Euing' suures hämmästyres yhteen tullan!
O Herran woima kuin näin peljättä, Waikk
suurist waaroist usiat selittä.

42. Säästetyt täs nyt jo myös kuunkian
anda Jumalal, toiset aamul: uhri kanda
Kiitoyes, weisain kirkos wrysi se, O Jumal
sinua me kiitämme;

43. Ett säästetyt wiel tulit kowist wai-
woist, Maan järistyren hirmuisemmist ai-
woist, Kuningan Käskyst tämä tapahdui,
Niin Herran pelko täsä mielistyi.

44. Wiet samas waldakunnas, järistyres
Sewillän kaupung liiklui wäristyres, Ja
kaikein kalliin Duomio kirkko wiel, Kuin
parhay löytiin, myöskin tärissiel;

45. Niin liikutettiin tuimil pudistuzill, Ett
torni repeis auki halkemuzill, Ja kirkon kät-
minen siin lyhettiin, Yr toinen kirkko myös
siel suljettiin.

46. Huoneita kaatuis, Kahderan myös
henge, Täs ynnä hukkuis muutamhin con-
get Nauwennein huonein alle kannettiin, Ja
usiat kadut kiini suljettiin.

47. Yr kaupung Cadix runde järistyren,
Ja huonein woinakuisen liikutuyen, Kaikk

soinde vapisemat uurlinens, Jhmiset kakes
lewat etehens.

48. Ei tiedä, luule pyöryttävän päättä,
Oj toisen päälle kakele: eik tietä, Ett iso
waara edes seisoi siin, Sentähden huoneit
liikuttapi niin.

49. Sitt meri paisui aiwai yldä kolla,
Kaupuingin muurist mursi sata slydä; Kars
toistakymmend henge uppoi stel, Ja Kirs
Tot asuttomix halke wiel.

50. Ja, suuremb' wara nähtin muusa
paikas, Kuin penikulman toen meri aukais,
Ja kaikki huonet poses wirta wei, Siin
sata henge meren aldoin jäi.

51. Eäs seisahd' nyt ja kakes, Kuinga suos
stu Eäs tuli, maa ja wesi, kossa ruostu
Mailma synnis, kostor birmuisex; Ja Duos
mion merkkei muista viimeisex.

52. Maan järists on ike Duomion
merkki (*) Mutt siinä wiel on aika enämb
tärkki; Ett meren allot pauha tuuleta, Kus
ka sill muodoll uskoi paubina.

53. Jong Wapahrtaja JEsus ilmoittapi,
Koss Duomion merkkei mones selittäpi:
Meri ja allot pitä paubaman Ja taiwan
woimat liikurettaman. (**)

54. Jotk ei nyt usko kossa näitä kuulu,
Se seura oman lihans turha luuloo: O
JEsu anna merkkei tunnosa, Ett sinun
kansas iwers walmista.

55. Jos aian merkkeist tahdot otta waa-
ri Jumalan Sanas: HErran armon kaari
Sull

(*) Matth. 24: 7. (***) Luc. 21: 25, 26.

Sull koitta, silloin usko kirubta, Ets woi-
sit waiwois Sielus pelasta.

56. Sill kansan abdistus kans wielä rien-
dä, Ruin HERRa mustay auringon myös
käändä: Ets päiwää tied: tänäpän wai-
mista, Suominen päiwä rohti kau-
hista.

57. Sill sentän on Christikund liikutettu,
Niin mones paikas ynnä järissety; Eet kus-
kin mahdais merkit hawaita Ja parant-
nyreen riätäns ojenja.

58. Tai järistus Libetis ja Ditmarsis
Ja muisa paikois, meren, wirtain warjis,
Zollstenis ja Templinis ynnä kans, On
nähty wesis heidän kuohuisans.

59. Niinkuin se merkki oli wiel Mailandis,
Allusten waaray merel myös Zollandis,
Merel ja maal tai werkki hirmuitta, Sill
meri pauha ilman tuuleta.

60. Sazan maan wirrois liikku wesi kää-
sti, Weseris, Elbes erinomaisesti, Englan-
din haminoita liikui myös, Portsmutis om-
bi wesi samas myös.

61. Sardinias wiel saman päiwän luodos,
Ja Corsicas, on meri oudos muodos Myös
kuohunut, ja wirrat paisunet; Kuing mones
maas on wesi liikutet.

62. Yhdepän päiwää jälken Pyhä miesten
Wiel monet paikat ulkomaalla piestän,
Maan järistypel: en woi nimittä Niin ussi-
oi paikoi, kuin siel järise.

63. Schaffhausen, Bern, ja Basel tää-
män tunde, Mond muuta paikka: alä siis

niin undun Oll syndinen, kuitä näitä tapah-
tu: Kaş HERNan käsi kaikkiin ulottu.

64. Näis huonet muutamat on turmel-
duner; Ja muutamat myös wedet liikaher-
net, Ja monda kylää, on wiele weden all,
Po wirran luon, kuin nosn' on forkiat.

65. Siel aikoastans yhdes huones hukku
Nel'roistakymmend henge weden nuku.
Etkä syndinen näe aivoi hirmuusi, Endisten
syndein tähden kosta vii?

66. Viel Ruomin kaupung, kusa Pawi
istu, On merkit' myös nyt HERNan tulen
listan Samasa kuusa: waikia maahan lyö
Tawast ja polta, waikk on pimiä yö.

67. Ukkoisen tuli tämän täsä tele, Niin
hiliain syryl, waikk ei hukut wäle: O käre-
siwäinen suuri Jumala, Kuin porton äitin
ensist, waroitta. (*)

68. Sill waikka kahdes paikas tuli syry,
Op kloster kuiteng wahingohon kytty. Op
toinen howi wielä säästerän, Ja wähat was-
hingolla päästerän.

69. Islandis on myös maalla taloi huk-
kun, Jo syryl ennen waikk ei ihmist nuku-
kun: Niin Christikunda on jo liikuret, Ja
HERnan uhkaupel hirmuudet.

70. Viel wümein edes mennes Tammi-
kuusa, Ferraras ja Italiaisten maasa, Maan
järjestös niin wahwast pudisti, Ett kellot kläp-
pamähän liikutti.

71. Se yöllä ropah, wäki häämmästyyi,
Ja ulos kaupungista riendänepi. Frankri-

lis on myös wuoret tukisteld', Waipunet
alas niinkuin maan tafall.

72. Kost holandis on paasto päiwi pi-
det, Maan järistyxiß jong täs pelko edätt;
Niin saman amun järistyxißä, Mond' paik-
ka liikkui wäristyxißä.

73. Ja yhdes vaikaa niin ett wäki rien-
si, Ja huoneist ulos, muutamat myös hien-
si, Ettet se silloin paljon tundunut, Kuiten-
gin monis paikois liikkunut.

74. Täs Spanian myös HERRa jäll
Holandis, Sen wäkewämmän järistyksen
wandes Orr asumaa, ja paet täyty niin,
Ett tukistujan pelkäis huonet siin.

* * * * *
75. Jo ulkon Christikunnast myös on
tuultu; Algierin kaupung, kuin on wah-
war tuultu, Niin saman päiwän on myös
järistet, Suur osa hukkun, kosto julistet.

76. Ett ryöwämisest elatusta laina Ja
Christin fangit orjaj alaspaina: Niin sal-
wa HERRan rauta-wika myös, Kus' paka-
nat on pimeyden töös.

77. Pakanain Kaupungit täs surkiast
fange (*) Sez ja Marrocco, Tetuan ja
Tanger, Salee, Miqvenes: Maa myös
aukeni Ja monda tuhat nieli ihmisi.

78. Ei kuiteng kaikki yhtäläisest kaatum,
Sill eritälsein sanomat on saatum: Sez enin
osa hukkui, musersi, Kolm' tuhat ihmist
tounisis löyttäwi.

79. Marrocco myös suremman osan me-
stais, Waan tapetuist ei ol' wisi lista:
(*) Ilmest. Kirj. 16: 19. Rah:

Rahderan penitulum' sielä Arabit, Maan aue
kemisest hukuit vielä sitte.

80. De fästningi myös katois, josa oli
Wiis tubat sotamiest kuin siellä kuoli,
Kuus tubat ryttäri myös ymbärins, Jock
siinä olit löhnet leirihins.

81. Se suur Miqvenes erittäisin aiwan
On kaitki hukun, järistyksen waiwan, Neli^h
tubat hukui Morianilaist, Rahderan tu-
bat ynnä Judalaist.

82. Wiistoistakymmend sataa sota wä-
ke myös yhdes aukemisest kuollons näke.
Kap wuorta myös on kesseld haljennut, Ja
pallon wettä siinä kuohunut.

83. Näis paikkakaunis järistyset kuullan,
Ja maan alaiset iyrinat, joist tullan Wiel
aina hämmästyin, asujat Eäs pelwos elä
ilman lackamat.

84. Wiel luotoi on kuin ei nyt enä löy-
tä: (*) Jos hukuit jo, niin se kaitki kyllä
nähtä, Ett nämät merkkit lopun ilmoitta,
kuin hukkimisest koha maailmaa.

85. Mut aiwan kauwas minä olen kul-
ken, Ja liki merkkit vielä ulos sulken: Ei
ole Kuosin maa myös merkkitä, Et Herra
ra päiväns ei nyt wiiwytä.

86. Sill Kuosin maas jo wedet saman
päiwän Ain mones paikas nähtin ylös käy-
wän: Salumin tykö, Wennerborisa Ja
Alingsåsin tykö waimasa.

87. Wiel Turun joes tunustah^t on
nähty; Waike Herra säästän on wiel tänä
(*) Ilmest. Kirj. 16: 20. ehton:

ehdon: Ah Sielu, Sielu kuiteng tarwaha,
da, ja sano myös: O Jumal armahda!

88. Tee parannus, Jesuxen tygö riennä,
Tul oikial tiel, kuin aututehen wiene; M'
wiimyytel; sill loppu lähene, Maan järj'
stysten merkit enäne.

89. Jos Jumala on sinun vielä säästän
Ja ulkomaal myös asuwtas päästän, Et
rei siel yhrän heistä hukkuret, Kuin Ruos-
hin maast sinn olit jouturet.

90. Niin ajattel: ei tämä ilman syntä
Ol' tapahtun; sill HErra wain pyytä Niit
kosta kuin on porttoo holhonet, Ja uskon
tähden monda polttanet.

91. Sentähden HErra wiel nyt muita
jättä, Kuin ei niit kauwas osendanet kättä:
Mut koska wuoro käändy niitten pääl,
Kuin oikian uskon turmelewat tääl;

92. Niin tohti HErran kosto tulla suu-
rep; Sill kaites maas on tullut pahar juu-
rep Yr uskotoin, Ja suur suruttomus, Ja
synnin walda, mones paatumus.

93. Ann järjstysten tunnosas siis alka,
Et's wältäisit täs synnin kowan palkan:
M' ajattel meil' selwä oppi on, Ei ole ran-
gaistuksiin ansioin.

94. Sill kof' on oppi selwä, mahdat
kanda, Kaplertaisesti hedelmitä anda, Sun
leiwiskästäs edes uskosa; Ja tehdä sanan,
kuin suo Jumala.

95. Ja käännä paastol, itkul, murhel suu-
rel, Armon istuimen, uskol, lange juuret:
Käy

Käy ulos leivist hänen ryöns nyt; Kuin
tuoleman on kovan kärsinyt.

96. Läht ulos leivist händä seuramahan,
koll synnin orjan olet kauvan laahan: hän
armahda, ja anda armon sull, Kost, oikis
aan parannukseen olet tull.

98. Mut kuin täs synnit wallikewat aina,
Niin sinun tietos kostop enä paina; Kuin
niitten, jott ei ole tietänet, Waan kuiteng'
pahoin igens käytänet.

98. Tee perannus ja älä seura niitä, Kuin
suruttomast aina elä pyytä: Ah riennä,
riennä, Herran pelwosa, Kuin Duomiolle
ombi tulewa.

Esai. 13: 6, 7, 8, 9.

Walittakat että Herran päivä on juuri läs
nä, hä tule niinkuin häwitys Raikkwaldialda.
Sentähden pitä kaikki kädet langeman maahan,
ja kaikki ihmisten sydämet waipuman. Häms
mästys, tussa ja lipu pitä tuleman heidän
päällens, heillä pitä oleman tustan, niinkuin
lapsen synnyttäväisellä, yhden pitä toista kau
hijuman, heidän kaswons pitä oleman punais
sen niinkuin tulen. Sillä kogo, Herran
päivä tule kauhiasti wihaisna, julma
na, häwittäähän maata, ja
sittä rehoittamaan
Syndistä.

Toinen Wirst.
HERAN Duomiossa.

W. K. Ah Duomiot! jo täys re.

v. 1.

Soi maailma woi! Tai ääni jong En-
geli yr edestoi: Woi, woi, woi
maan asuwii! (*) huutapi näin,
Se näky Europas nytt käywan juur päin,
Kuin maan järistykses on tuhansin ain, Tääl
hukka tainn.

2. Suur järitys on, Viel suuremb kuin
seisemän tuhannen luon; Jost Ilmestys Kir-
jasa mainitan kans; Et maan järistykses
jäi niin kohdastans, Kuin seisemän tuhatta
wime: ja siin Se luki on kiin.

3. Muut täsä on suur Maanjäritys, tu-
hansin katapi juur: Ja seisemän kertakin
seisämän tääl Jo tuhansin kaatu: ja tuhau-
nen pääl: Woi woi sitä hetke, kuin kertos-
pi näin, Ain tuhansin päin!

4. Äl ajattel siis, Ettei tämä Jumalan
kosto oll' niis: Jos et siinä arma miel' woi
se on oll', Niin on se yr kuiteng; jos kym-
menen tuol (**). Pääkaupungi liene, niin
kymmenes jäi, Sen järitys wei.

5. O järitys suur! kuin seisemän ker-
taist kostapi juur: Kuin liikutta paikat lain
yrbärins myös, Kuin älistä kulkista, täris-
sä myös: Jong tele kaikkialdias HERA
kuin woi, Hän paikat myös loi. (***)

6. O

(*) Ilmest. Kirj. 8: 13. (**) Ilmest. Kirj.
17: 14. (***) Ilmest. Kirj. 14: 7.

6. O iäristös suuri! Kuin yhtenä päivänä
nä tapahtu suuri, Ja samana päivänä yms
bärins käy, Niin monet maan paikat: ei
ihme täs näy? Ett nyt porton uskoisist hukku-
wat, waan Muut pelastetan.

7. Sill' uhkaus käy Viel edellä muille,
ja jos ei silt' näy, Juur totista parannust
ei Herä säst Silt' omakan huonet: Eu-
ropaan nyt pääst On kosto kyll alkan: muil
varoitus sin, On tapahtun niin.

8. Siis käännö myös pois, Sää suruinen
Suomenmaa: ei Jumala sois Sull niin kos-
wa rangaistust, älä sit luul! Jos sinä nyt
käännyt juur sydämmell suull, Sel itkul ett
huudol: Niin armahda wiel Is Jumala pääk.

9. Jos hyljät nyt pois Sun endiset syns
dis ja ilos, ett wois Sun sydämmes mur-
hella ajatell' pääk, Mik isäinen kosto sit seus-
rapi stel; Kost ajainen rangaistus niin ai-
wan suuri, Täs rundele juuri.

10. Jos halulla niin, Täs Jumalan Saa-
nasa riput juuri kiin, Sen totuden kuulet
ja rakastat ain, Ja ei passail uskoisil kor-
willa wain, Sen totuutta seura, ja tutkit,
ja sin Ain ripulit kiin.

11. Niin Herä sun myös Ain autta ja
pelasta singiäs yös, Niist wainoist kulin mall-
man lopulla käy, Kost ei epäuskosil paranz-
nust näy; Ah tule siis uskoon, ja rukouile,
niin Sun armo saa kiin.

